

PRYZYSTAWIAĆ (8) *vb impf*

Oba a jasne.

inf przystawiać (3). ◇ *praes 1 sg* przystawiąm (1). ◇ *3 pl* przystawiają (1). ◇ *praet 3 sg f* przystawiała (1). ◇ *imp 2 pl* przystawiajcie (1). ◇ *3 pl* niech przystawiają (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII w. s.v. przystawić.

1. *Stawiać blisko czegoś; astituere Calep, Cn; applicare Cn (6) : Astituo, Iuxta statuo, praesentem exhibeo – Przystawiam. Calep 107a; [Volck Vvv4b].*

Przen (2) :

przystawiać co do czego (1): Wy Sędziowie s Podfędki mieycie to ná pieczy/ Abyście nie chybili tu namnieyfzey rzeczy/ [...]. Niech nie będye zmyflona thu wáfzá poftawá/ Nie przyftawiaycie cwyklow [= szablonów] do Bożego práwá. PaprPan Cc3v.

Zwrot: »stołek a. stołka [do kogo] przystawiać« = fałszywie kogoś oskarżać (1): [apostoł] ich [heretyków] iádowicie zaráźliwą/ iáko ieft gángrená/ náukę wfpomináiąc: przedsię im nie każe złorzeczyć/ przezywać/ przelládownąć/ ná nie inftygowąć/ ábo stołká do Máiftratu y ludu przyftawiać CzechEp 30.

a. Opierać o coś [co] (3) :

W przeciwstawieniu: »odejmować ... przystawiać« (1): ktory [Arystodemus] z włafnego łózá wczynił był łobie turmę: bo w páłacu swoim dał był ná powietrzu záwieścić komoreczkę máłą thák wyfoko/ gdzie áż po drábinie muflał chodźić/ á tám fpolne z białugłowá swoią miewał łóże/ kthorey máthká w wieczor odeimowálá drábinę/ á ráno iá przyftawiałá. GórnDworz Gg6v.

Zwrot: »drabinę przystawiać« [tym: do czego (1)] = applicare a. erigere scalas Cn (3): [Tytus] kazał do muru drábiny przyftawiać/ y mocnie ftrzelbę puřczác BielKron 147; GórnDworz Gg6v; Oná część miáftá w ktorey fię zápalilo/ niech drábiny przyftawiaią/ hakámi rozrywáią/ y chuftámi mokremi gálfzá [scalis, harpagonibus et linteis operam dato] ModrzBaz 84.

2. *Wyznaczać, ustanawiać kogoś do pełnienia funkcji pomocniczej lub nadzorczej; addere, constituere Modrz [kogo] (2) :*

przystawiać komu (1): przeto ieft bez máłá wřędźie ten obyczáy/ że Krolom Senatory/ y inne Wrzędniki przyftawiaią/ ktorziby znim Rzeczpořpolitá rządźili. ModrzBaz 24.

Zwrot: »dozorcy przystawiać [do czego]« (1): (nagł) O Dozorczách Małżeńftwá. (–) A To o wřzytkich Dozorczách w obec: Z ktorych ołobliwe trzebá przyftawiać [Quorum [sc. censorum] singulares videntur esse constituendi] do Małżeńftwá. ModrzBaz 32v.

Formacje współrdzenne cf 1.STAĆ.

Cf [PRYZYSTAWIANIE]